

ΕΝ ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΣΔΜΗΝΟΣ ΔΡ. 8
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 15

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΠ. 30

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΕΤΑΙ

ΕΣΤΙΑ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1876

Πραευνθέν υπό τούτ' εν Παρισίοις Συλλόγου πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἑλλ. σπουδῶν,
ἔκωθεν ἀργυροῦ μεταλλίου ἐν τῇ ἐκδόσει τῆς Δ' Ὀλυμπιάδος
καὶ χαλκοῦ ἐν τῇ Παγκοσμίῳ Ἐκδόσει τοῦ 1889.

ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΣΔΜΗΝΟΣ ΦΡ. 10
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΦΡ. 20

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΠ. 40

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

1890—Τόμος Α', ἀριθ. 16.

ΕΚΔΟΤΑΙ Ν. Γ. ΠΟΛΙΤΗΣ ΚΑΙ Γ. ΔΡΟΣΙΝΗΣ

'Αθῆναι, 22 Ἀπριλίου.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ: (Ἐν τῷ φύλλῳ) **ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΧΑΜΕΡΛΙΓΓΙΟΣ** ὑπὸ Λυσάνδρου Χατζηκόνστα. — **Η ΛΥΓΕΡΗ** ὑπὸ Ἀνδρέα Καρχαβίτσα. — **ΟΥΡΑΝΙΑ** ὑπὸ Κ. Φλαμμαρίον. — **ΕΥΑ ΠΟΙΗΜΑ** ὑπὸ Γ. Δροσίνης. — **ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ:** **ΑΡΧΑΙΑ ΜΝΗΜΕΙΑ** ὑπὸ Μιχαὴλ Μητσάκη. — **ΜΙΚΡΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ.** — **ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ:** Ἀνάλεκτα, Χρονικά, Παντοῖα, Εἰκό-
νες, Ἐδῶ κ' ἐκεῖ, Τρεῖς γρῶμαι καθ' ἑβδομάδα, Μία συμβουλὴ καθ' ἑβδομάδα. — (Ἐν τῷ παραρτήματι): **ΑΙ ΕΝ**
ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΙ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ — **ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΚΑΙ ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.** — **ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.** — **ΝΕΑ ΔΗΜΟ-**
ΣΙΕΥΜΑΤΑ. — **ΑΠΟΓΡΑΦΙΚΑ.** — **ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ.** — **ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ.** — **ΠΑΙΓΝΙΑ.**

ΕΙΚΟΝΕΣ: ΕΡΩΣ ΚΑΙ ΨΥΧΗ, ἐκ τοῦ ὁμώνυμου ποιήματος τοῦ Χαμερλιγγίου. — **Ο ΕΜΠΡΗΜΟΣ ΤΗΣ ΡΩΜΗΣ,**
εἰκὼν ἐκ τοῦ «Ἀχασθήρου ἐν Ρώμῃ» τοῦ Χαμερλιγγίου. — **ΕΥΑ.** — **ΔΥΟ ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΙΚΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ.**

ΠΡΟΣΕΧΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ ΕΝ Τῇ ΕΣΤΙΑ

ΑΙ ΕΝ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΙ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ

Ὁ μαρκήσιος τοῦ Σαίντ Ἰλαίρ (μετ' εἰκόνας) ὑπὸ Δ. Βικέλα.

Ἡ νῆσος Κεθλάνη (ὁδοπορικὸν ἡμερολόγιον μετὰ τεσσάρων εἰκόνων) ὑπὸ Ἀργύρῃ Ἐφταλιώτῃ.

Μεταξὺ Ὀλύμπου καὶ Ὀσσης (σημειώσεις ἀξιωματικοῦ) ὑπὸ Κ. Γ. Κ.

ΠΡΟΣΦΟΡΑΙ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΑΛΑΙΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΑΥΤΗΣ

Συμπληρωθεὶς ἐξεδόθη

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΤΟΜΟΣ

ΤΟΥ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΥ ΛΕΞΙΚΟΥ

ἀποτελούμενος ἐξ 60 τυπογραφικῶν φύλλων σχήματος μεγάλου ὀγδού, πυκνώτατα ἐκτετυπωμένων, καὶ περιλαμβάνων λέξεις ἀρχόμενας ἀπὸ τοῦ γράμματος Α. Τὸν τόμον τοῦτον συνοδεύουσι 31 πίνακες, ὧν τινες διπλοί, ἕτεροι δὲ πολύχρωμοι. Ἡ τιμὴ τοῦ τόμου ὠρίσθη εἰς δραχμὰς 27 ἀδέτου καὶ 30 δεδεμένου ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, εἰς ἰσάριθμα δὲ φράγκα ἐν τῷ ἐσωτερικῷ.

Ἐξαιρετικῶς δὲ εἰς μόνους τοὺς συνδρομητὰς τῆς Ἑστίας τοὺς ἀποστέλλοντας τὸ τίμημα κατ' εὐθεΐαν πρὸς τὴν Διεύθυνσιν παρέχεται ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἀντὶ δραχμῶν 21 ἀδέτος καὶ 26 δεδεμένος, ἀντὶ ἰσαριθμῶν δὲ χρυσῶν φράγκων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, μὴ προστιθεμένης οὐδεμιᾶς διαπάνης ἐπὶ πλεον διὰ τὴν ταχυδρομικὴν αὐτοῦ ἀποστολὴν.

Πρὸς μόνους τοὺς συνδρομητὰς τῆς Ἑστίας παρέχονται προσέτι:

Ἡ Πολιτικὴ Γεωγραφία νέα καὶ ἀρχαία τοῦ νομοῦ Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας μετὰ τοῦ γεωγραφικοῦ πίνακος τοῦ νομοῦ ὑπὸ Α. Μηλιαράκη, σύγγραμμα ἐκ 320 σελίδων τιμώμενον δρ. 5, ἀντὶ δρ. 2 (ταχυδρομ. λεπ. 50).

Τὰ Ἑλληνικὰ Χρονικά, ἡ ἐν Μεσολογγίῳ ἐκδιδομένη κατὰ τὴν πολιορκίαν ἐφημερίς (1824 — 1826) ἀνατυπωθεῖσα πλήρως, καὶ ἀρχικῶς τιμωμένη δρ. 20, ἀντὶ δραχμῶν 4 (ταχυδρ. 1,60).

Περὶ τῶν ἐν Μεγαλοπόλει ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα Ἀγ-
γλικῆς σχολῆς ἐνεργουμένων ἀνασκαφῶν, ἃς ἐποπτεύει ὁ ἑφορος τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Π. Καστρωμένος ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκείθεν τὰ ἐξῆς:

«Τὰ περὶ τοῦ ἐνταῦθα ἀνακαλυφθέντος τάφου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ εὐρημάτων ἐσφαλμένως ἀνεγράφησαν εἰς τὰς ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας. Ἐν πρώτοις δὲν εἶνε οὗτος σαρκοφάγος, ἀλλὰ κάλπη μαρμαρίνη κυλινδρικοῦ σχήματος, ὕψους 0,30 μ. καὶ διαμέτρου 0,35 μ. μετὰ καλύμματος, περιέχουσα, πλὴν τῶν ἡμικαύστων ὀστέων, ἔλασμα χρυσοῦν, ἧτοι ταινίαν χρυσήν κατὰ τὸ μέσον πλατεῖαν καὶ πρὸς τὰ ἄκρα στενωμένην, φέρουσαν ἄνθη σφυρήλατα καὶ δύο μικρὰς ὀπὰς κατὰ τὰ ἄκρα δι' ὧν προσεδένετο ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ νεκροῦ ὡς διάδημα. Ἐπίσης εὐρέθη νομίσμα μεγέθους ὀβολοῦ ἀποτελούμενον ἐκ δύο χρυσῶν πετάλων, ἅτινα εἶνε ὀλίγον ἐφθαρμένα. Ἐπ' αὐτῶν διακρίνεται διὰ φακοῦ ἀετὸς ἱπτάμενος καὶ κρατῶν διὰ τῶν ὀνύχων τοῦ τὸν κεραυνὸν τοῦ Διὸς (:) ὡς ἀπαντᾷ ἡ παράστασις αὕτη ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς Μεγαλοπόλεως. Κάτωθεν τῶν ποδῶν τοῦ ἀετοῦ ἀνεγίνωσκονται τὰ ἐξῆς γράμματα V N A..... εἰκάζεται ἐπομένως ὅτι τοῦτο οὐδὲν ἄλλο ἢ τὸ ὀβολὸς τοῦ Χάρωνος.

Ἐκ τοῦ νομίσματος τούτου κρίνοντας βλέπομεν ὅτι δὲν εἶνε προϊστορικῆς ἐποχῆς ὡς ἐγράφη, ἀλλὰ ῥωμαϊκῆς. Αὕτη ἡ κάλπη φέρει κάτωθεν ὀπὰς αἰτίνες συνεδέοντο διὰ μολύβδου, ἀνῆκε δὲ, ὡς παρατηρήθη, εἰς βάθρον ὅπερ ἐλάξουσιν κατόπιν μεταποιήσαντες αὐτὸ εἰς κάλπην ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας φέρει ἡ κάλπη ὡς κόσμημα ἐγγεγραμμένον φύλλον, ὅπερ ἀπαντᾷ συνηθέστατα εἰς τὸ τέλος τῶν ῥωμαϊκῶν ἐπιγραφῶν. Πολλὰ ἄλλα γνωρίσματα ὑποδεικνύουσι σαφέστατα ὅτι δὲν εἶνε προϊστορικῆς ἐποχῆς.

Ἡ κάλπη εὐρέθη εἰς τοὺς πρόποδας λοφίσκου κειμένου ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὁχθῆς τοῦ ποταμοῦ Ἐλισσῶντος ἀπέναντι τοῦ θεάτρου. Αἱ ἀνασκαφαὶ ἐνεργοῦνται νῦν ἐν τῷ θεάτρῳ ὅπερ κατὰ Πausaniαν ἦτο τὸ μέγιστον τῶν ἐν Ἑλλάδι. Ἀπεκαλύφθη μέχρι σήμερον πλεῖστον μέρος ἐκ τῆς σκηνῆς ἧτις, εἶνε λίαν περίεργος· κύκλω τὴν σκηνὴν περιθεῖ μεγίστη στοὰ ἐκ δωρικῶν κιόνων, ὧν εὐρέθησαν αἱ βάσεις. Ἐκ τοῦ κοίλου ἦλθον εἰς φῶς ἐδώλια τινα· ἐν τῇ πρώτῃ σειρά τῇ κατωτάτῃ εὐρέθη-